

ET MØDE: Det var mødet med den brede blodbøg i Kongens Have, der fik Svend Erik Engh på ideen med et årligt fortælle-arrangement i Kgs. Have kaldet »Historier under Bøgen«, som nu kører på sjette år. Foto: Flemming Schiller

HISTORIER

City Avisens udsendte mødtes med initiativtageren til »Historier under Bøgen« og blev mindet om byens stilhed og den mundtlig fortalte histories betydning

AF JAKU-LINA E. NIELSEN

INDRE BY: »Når man står her, så er der helt stille, selv om man befinder sig midt i en millionby,« siger Svend-Erik Engh og slår ud med armene under den paraplyformede blodbøgs krone i Kongens Have. Den skyggefulde krone har fået græsset under træet til at gå ud, så jorden er helt bar og våd.

Jeg lytter og hører tydeligt en græsslåmaskine brumme et sted i haven.

»Ja, altså bortset fra plæneklipperen,« tilføjer Svend-Erik Engh kort efter.

Talen om stilhed i byen, lugten af våd jord, og den hule-agtige trækrone, får min hjerne til at associere til navnet på et dansk undergrundsband, som hedder (*ikke*) »Under Bøgen«, men) »Under Byen«, hvorefter jeg tænker, at det virker som om, vi ikke bare står under bøgen, men også under byen... Og under byen er der som bekendt masser af kloakker, ruiner fra svundne tiders bygningsvær-

ker – og måske også underjordiske væsner, hvilket alt sammen kan sætte fantasien i sving og skabe underholdning i timevis. I hver fald, hvis man skruer sammen som Svend-Erik Engh, der er tidligere teatermand og højskolelærer og i dag lever af at fortælle historier – blandt andet her under bøgetræet i Kongens Have.

Mens jeg står stille under bøgen (og byen) for første gang i mit liv, så er Svend-Erik Engh forhold til blodbøgen i Kongens Have et ganske andet. Siden 2000 har han fortalt historier under den brede krone, og ifølge Svend-Erik Engh så peger bladene ned mod tilhørerne, med det resultat, at der er en »fantastisk akustik« under træet.

Hundeluftere stopper

»De 70-80 mennesker, som plejer at komme her hver aften, kan sagtens høre én, uden at man behøver at råbe. Og tit så stopper folk, der er ude og lufte deres hunde også op for at lytte. Og til sidst så står hunden dér og trækker i snoren, fordi den er blevet glemt, og der pludselig er gået over en halv time. Det synes jeg er fantastisk – ja, nærmest magisk,« siger han.

Ud over at Svend-Erik Engh tydeligvis har et eller andet med smukke gamle træer – og bliver nærmest henført i stemmen, når han

fortæller om et »fantastisk træ« i Roskilde og et ligeså fantastisk et i Skåne – så er han også grebet af ideen om at bringe kulturen ud til folk, hvor det almindelige som bekendt er, at folk må bringes (eller bringe sig selv) hen til kulturen på museer, biograf, gallerier og lignende.

»Jeg er med i det, der hedder Beretterakademiet som

historier er noget, du har med dig overalt. Samtidig viser vi, at man ikke behøver gå i samlet flok ned til gymnastiksalen og sætte lys og spille musik for at få fantasien ind i hverdagen. Det kan også lade sig gøre, uden at man flytter sig fysisk. Desuden er eleverne enormt trygge, fordi de sidder på deres faste pladser, og Marie

formationer, et kulturelt indslag og en sang. Men efter at have arbejdet dér i to år, begyndte jeg så at fortælle historier til morgensamlingerne. Jeg startede med at fortælle gamle eventyr, og fordi jeg har en fortid i teatret så gestikulerede jeg rigtig meget og svedte helt vildt, mens jeg fortalte. Men så en dag fortalte jeg en historie om min egen opvækst og oplevede for første gang, at en elev fortalte den videre til en anden elev (som ikke havde været med til morgensamlingen, red.). Det var første gang dét skete for mig – ellers var det altid kun informationerne, der blev fortalt videre af eleverne,« fortæller Svend-Erik Engh.

Historier på arbejdet

Denne 'sejr' gjorde, at Svend-Erik Engh blev klar over, at han med fordel kunne bruge sine egne oplevelser og erfaringer i fortællingerne, og herefter brugte han nogle år på at udvikle sit eget repertoire, som han i dag beskriver som en kombination af historier, der trækker på hans egne oplevelser, på folketraditioner og fri fantasi.

Svend-Erik Engh mener, at alle mennesker har evnen til at fortælle historier, og at historier kan gøre en forskel i folks hverdag og også på arbejdspladser.

– *Så du er altså tilhænger af, at man fortæller sine kollegaer om kærestesorger og pro-*

Den 'første' historie:

Historien, som Svend-Erik Engh fortalte sine elever på Borups Højskole i 1995, og som satte gang i fortælleren Svend-Erik Engh:

»Som barn i 1950'erne sad jeg en aften sammen med min søster og så fjernsyn igennem et gammelt spjæld i væggen. Spjældet var lavet for at lede varmen fra kakkelovnen rundt i lejligheden, men kunne altså også bruges som kighul, og på den måde kunne vi følge med i de voksnes tv-kiggeri efter sengetid. Men en aften da, vi så med på en film, som var alt for uhyggelig for børn, råbte jeg pludselig: »Pas på bag døren« til helten. Min søster gav mig en albue i siden, men nu var tv-kiggeriet afsløret af vores forældre og spjældet blev lukket for fremtiden.«

(Gengivet efter hukommelsen af journalisten)

bl.a. laver dét, vi kalder »razziaer« på skoler. Det består i, at vi er tre fortællere, der tager ud på en skole og er der en hel dag, hvor vi bryder ind i klasserne og forstyrrer undervisningen ved at fortælle eleverne historier dagen igennem.

– *Hvorfor er det vigtigt at forstyrre eleverne med historier?*

»Blandt andet for at vise, at

sidder lige ved siden af, som hun plejer at gøre,« forklarer han.

Svend-Erik Engh fik ideen og lysten til at underholde folk med mundtlige fortællinger, da han arbejdede på Borups Højskole i Indre By i begyndelsen af 1990'erne.

»På højskolen havde vi de her morgensamlinger, som altid var frygtelig kedelige. De bestod altid af tre ting: In-

FAKTA

Historier under bøgen:

– For voksne: Torsdag den 24. august til og med søndag den 27. august kl. 19.30-21.30

– For børn: Søndag den 27. august kl. 14: Eventyr for de 3-8-årige og kl. 16: Gys for de 8-12 årige.

Se mere på: www.historier.dk

blemer med ægtefellen?

»Nej, jeg mener, det er vigtigt at skelne mellem det personlige og det private. Men vi har alle sammen en faglig stolthed og derfor er det vigtigt, at vi får lov til at fortælle en historie, hvis vi har løst en opgave på trods af, at vi mødte modstand undervejs eller nogen havde modstridende interesser,« siger han og tilføjer.

»For hvis der er en ting der er gennemgående for gode historier, så er det, at der er en konflikt. Der er nødt til at være en konflikt, sådan er det bare.«

Svend-Erik Engh har netop udgivet bogen: »Fortæl en historie – Bliv hørt, bliv forstået, skab vekselvirkning«. Sammen med tre andre fortællere har han historier under bøgen fra torsdag til søndag i denne uge.